

16 Ιουλίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 298/95)

Δήμοι — Επαγγελματικός φόρος — Άρθρο 104 του περί Δήμων Νόμου 111/85 — Κρίσιμος ο τόπος εργασίας του φορολογουμένου — Η υποχρέωση καταβολής του φόρου προσωπική — Περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου.

5

Οι αιτητές προσέφυγαν κατά της επιβολής επαγγελματικής φορολογίας από το Δήμο στην περιφέρεια του οποίου έδρευαν οι εργοδότες τους που ήταν άλλος από εκείνον όπου παρείχαν τις υπηρεσίες τους.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

Το Άρθρο 104 του περί Δήμων Νόμου (Ν. 111/85), συσχετίζει την υποχρέωση για την εξασφάλιση άδειας άσκησης επαγγέλματος και την καταβολή επαγγελματικού φόρου με τον τόπο εργασίας του φορολογουμένου. Είναι για την άσκηση του επαγγέλματος ή την εκτέλεση εργασίας που απαιτείται άδεια και καταβάλλονται τα δικαιώματα τα οποία προβλέπει ο νόμος. Η υποχρέωση για την καταβολή επαγγελματικού φόρου είναι προσωπική. Συναρτάται αποκλειστικά με τον τόπο άσκησης επαγγέλματος ή εκτέλεσης κερδοφόρας εργασίας από το φορολογούμενο.

15

20

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου, Καθ' ου η αίτηση με την οποία επεβλήθηκε στους Αιτητές επαγγελματικός φόρος ενώ εργαζόντουσαν στην Επαρχία Πάφου.

P. Νεοφύτου, E. Φλουρέντζου και Φρ. Αθανασιάδου, για τους Αιτητές.

10 *K. Ιντιάνος και N. Οικονομίδης, για τον Καθ' ου η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Το 1994 οι αιτητές εργοδοτήθηκαν από το Τμήμα Γεωλογικής Επισκόπησης ως ωρομίσθιοι εργάτες. Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις η απασχόλησή τους ήταν εκτός του Δήμου Λευκωσίας, πολλών από αυτούς στην Επαρχία Πάφου. Κατέβαλαν επαγγελματικό φόρο στις δημοτικές αρχές των περιοχών όπου εργάστηκαν. Για τον ίδιο χρόνο τους ζητήθηκε να καταβάλουν επαγγελματικό φόρο και από το Δήμο Λευκωσίας. Με αίτημα το οποίο υπέβαλαν μέσω της συντεχνίας τους, (ΔΕΟΚ) στο Δήμο Λευκωσίας, αξίωσαν τη διαγραφή του ονόματός τους από το μητρώο των φορολογουμένων και ακύρωση της φορολογίας που τους επιβλήθηκε για το 1994. Το αίτημα απορρίφθηκε. Σύμφωνα με την απόφαση κυβερνητικοί εργάτες υποχρεώνονται όπως καταβάλλουν επαγγελματικό φόρο στο Δήμο όπου έχει το γραφείο της η αρχή ή το τμήμα το οποίο τους εργοδοτεί. Η απόφαση στηρίχθηκε, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου σε γνωμάτευση της Γενικής Εισαγγελίας (21.2.1989), σύμφωνα με την οποία κυβερνητικοί εργάτες υπόκεινται στην καταβολή επαγγελματικού φόρου στο Δήμο όπου βρίσκεται το γραφείο του κυβερνητικού τμήματος το οποίο τους εργοδοτεί. Όπως διαφαίνεται από το κείμενο της γνωμάτευσης συναρτάται η φορολογία με την περιοχή όπου βρίσκεται η έδρα των εργοδοτών και όχι με τον τόπο όπου απασχολούνται οι φορολογούμενοι.

Το ότι πολλοί από τους φορολογηθέντες δεν εργάστηκαν στα όρια του Δήμου Λευκωσίας το 1994, βεβαιώνεται και σε επιστολή του Διευθυντή του Τμήματος Γεωλογικής Επισκόπησης προς το Δήμο Λευκωσίας (4.2.1994). Το άρθρο 104 του περί Δήμων Νόμου (N. 111/85), συσχετίζει την υποχρέωση για την εξασφάλιση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος και την καταβολή επαγγελματικού φόρου με τον τόπο εργασίας του φορολογουμένου. Είναι για την άσκηση του επαγγέλματος ή την εκτέλεση εργασίας που απαιτείται άδεια

και καταβάλλονται τα δικαιώματα τα οποία προβλέπει ο νόμος. Η υποχρέωση για την καταβολή επαγγελματικού φόρου είναι προσωπική. Συναρτάται αποκλειστικά με τον τόπο άσκησης επαγγέλματος ή εκτέλεσης κερδοφόρας εργασίας από το φορολογούμενο. Συνεπώς η απόφαση η οποία προσβάλλεται στηρίζεται σε νομικό σφάλμα. Η πλάνη κάτω από την οποία λήφθηκε την καθιστά άκυρη. 5

Προβληματίστηκα κατά πόσο η απόφαση, που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής, υπόκειται σε αναθεώρηση. Καταλήγω ότι η απόφαση είναι καθοριστική όχι μόνο για τη συμπερίληψη των αιτητών στο μητρώο των φορολογουμένων του Δήμου Λευκωσίας, αλλά και για την υποχρέωση καταβολής του επιβληθέντος φόρου το 1994. Είναι φανερό ότι το παραδεχτό της επιβληθείσας φορολογίας επανεξετάστηκε υπό το φως των στοιχείων τα οποία τέθηκαν από τους φορολογούμενους στην αρμοδία αρχή. Τα στοιχεία αυτά ήταν ουσιαστικά, δεν ήταν ενώπιον της αρχής όταν επιβλήθηκε η φορολογία, και επέβαλλαν εξ αντικειμένου την επαναθεώρηση του θέματος. Η επανεξέταση οδήγησε στην έκδοση της επίδικης απόφασης η οποία μετά τη θεώρηση της νομιμότητάς της καταφαίνεται ως ανυπόστατη. 10 15 20

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα. Η επίδικη απόφαση (αφορά όλους τους αιτητές), ακυρώνεται στην ολότητά της βάσει του Άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.